

POVESTI PENTRU BĂIEȚI care AU CURAJUL SĂ FIE ALTFEL, 2

NOI ISTORII ADEVĂRATE DESPRE BĂIEȚI EXTRAORDINARI
CARE AU SCHIMBAT LUMEA FĂRĂ SĂ OMOARE BALAURI

Ben Brooks

CUPRINS

AARON FOTHERINGHAM	8	BUN SALUTH	32
AKRIT JASWAL	11	CARL JUNG	35
AMROU AL-KADHI	12	CARLOS ACOSTA	36
ANDRE AGASSI	15	CHARLES M. SCHULZ	39
ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY	16	CHESTER BENNINGTON	40
ĀPIRANA NGATA	19	CHESTER GREENWOOD	43
ARYAN PASHA	20	CHRIS MOSIER	44
AUGUSTE ESCOFFIER	23	CIRUS CEL MARE	47
BANKSY	24	CRAIG KIELBURGER	48
BART WEETJENS	27	AL 14-LEA DALAI LAMA	51
BISI ALIMI	28	DASHRATH MANJHI	52
BRASSAI	31	ECHIPA DE BOB A JAMAICĂI	55
		ED SHEERAN	56

EDDIE NDOPU	59	HENRY DUNANT	84
EDWARD MUNCH	60	HRITHIK ROSHAN	87
EDWARD ENNINFUL	63	IBRAHIM AL HUSSEIN	88
EMIL ZÁTOPEK	64	ISAAC ASIMOV	91
EMMANUEL		IVÁN FERNÁNDEZ ANAYA	92
OFOSU YEBOAH	67	JACKIE CHAN	95
ENRICO CARUSO	68	JACKSON POLLOCK	96
ERICH KÄSTNER	71	JAMES MATTHEW BARRIE	99
ERNÖ RUBIK	72	JEAN GENET	100
EVAN RUGGIERO	75	JEONG KWANG-IL	103
FRANCISCO TÁRREGA	76	JIMMY CHOO	104
FRANÇOIS TRUFFAUT	79	JOEL SALINAS	107
GIORGIO STREHLER	80	JOHN COOPER CLARKE	108
GUS WORLAND	83	JOHN GURDON	111

JOHN WOOD	112	MICHAEL PHELPS	139
JYOTIRAO PHULE.....	115	NOUSHAD AFRIDI ȘI	
KIMANI MARUGE	116	KHITTABSHAH SHINWARI.....	140
KYLIAN MBAPPÉ.....	119	OLIVER PERCOVICH.....	143
LEE RIDLEY	120	OLIVER SACKS	144
LEOPOLD SOCHA.....	123	OSCAR EKPONIMO	147
LITTLE RICHARD.....	124	PETER OSTRUM	148
LOUIS KAHN	127	PRINTUL CARL PHILIP	151
LOYLE CARNER.....	128	PRINTUL HARRY	152
MAGNUS HIRSCHFELD	131	RAINER MARIA RILKE	155
MAHMOUD DARWISH.....	132	RENE SILVA	156
MAMOUDOU GASSAMA	135	REUBEN KOROMA &	
MATTIE STEPANEK	136	GRACE AMPOMAH.....	159

RICHARD BUCKMINSTER FULLER	160	SEEBOHM ROWNTREE	180
RICHARD KEARTON &		SERGHEI DIAGHILEV	183
CHERRY KEARTON	163	SFÂNTUL NICOLAE	184
RICKY MARTIN	164	SHERIF ȘI TAREK HOSNY	187
ROBERT CHAN	167	SIMON FITZMAURICE	188
ROBERT MONTGOMERY	168	SOCRATE	191
ROBERTO BURLE MARX	171	TIM BERNERS-LEE	192
RUBÉN FIGUEROA	172	TOBIAS BAMBERG	195
SAMAN KUNAN	175	TOM DALEY	196
SATOSHI TAJIRI	176	WITI IHIMAERA	199
SCAFANDRII DE LA CERNOBÎL:		XIUHTEZCATL MARTINEZ	200
OLEKSII ANANENKO,		YANG HAK-SEON	203
BORIS BARANOV ȘI		YVES SAINT LAURENT	204
VALERI BESPALOV	179	ZACHARIAS KUNUK	207

AARON FOTHERINGHAM

(NĂSCUT ÎN 1991, STATELE UNITE ALE AMERICII)

Aaron s-a născut cu o boală numită spina bifida, ceea ce însemna că șira spinării lui nu se dezvoltase aşa cum ar fi trebuit. La vîrstă de două luni a fost înfiat, și părinții lui adoptivi s-au temut că avea să aibă de suferit din cauza acestei afecțiuni.

Și-au dat însă repede seama că boala nu reprezenta pentru el un obstacol. L-au surprins de multe ori luncând pericolos pe balustrada scărilor sau năpustindu-se pe holuri în cârje, cu o mantie pe umeri. A scris chiar și o poveste în benzi desenate despre un supererou numit Crutch Boy („Băiatul în cârje”).

Când s-a descoperit că brațele și picioarele nu mai erau în stare să-i susțină greutatea corpului, Aaron a trebuit să renunțe la cârje și să folosească un scaun cu rotile.

Avea un frate mai mare care petreceau mult timp într-un skate park și se ducea și el acolo, să-l privească. După o vreme, unii skateri i-au sugerat să încerce să-și dea drumul pe rampă în scaunul cu rotile.

Aaron a căzut și s-a lovit destul de rău. Dar i-a plăcut atât de mult senzația, încât s-a ridicat și și-a mai dat drumul o dată. Și încă o dată.

Căruciorul nu era făcut pentru pantele din skate park și s-a stricat aproape imediat. Prietenii lui au strâns însă bani pentru ca Aaron să-și poată comanda un scaun cu

rotile pentru sport, care să reziste la toate răsucirile, săriturile și acrobațiile pe care își dorea să le facă.

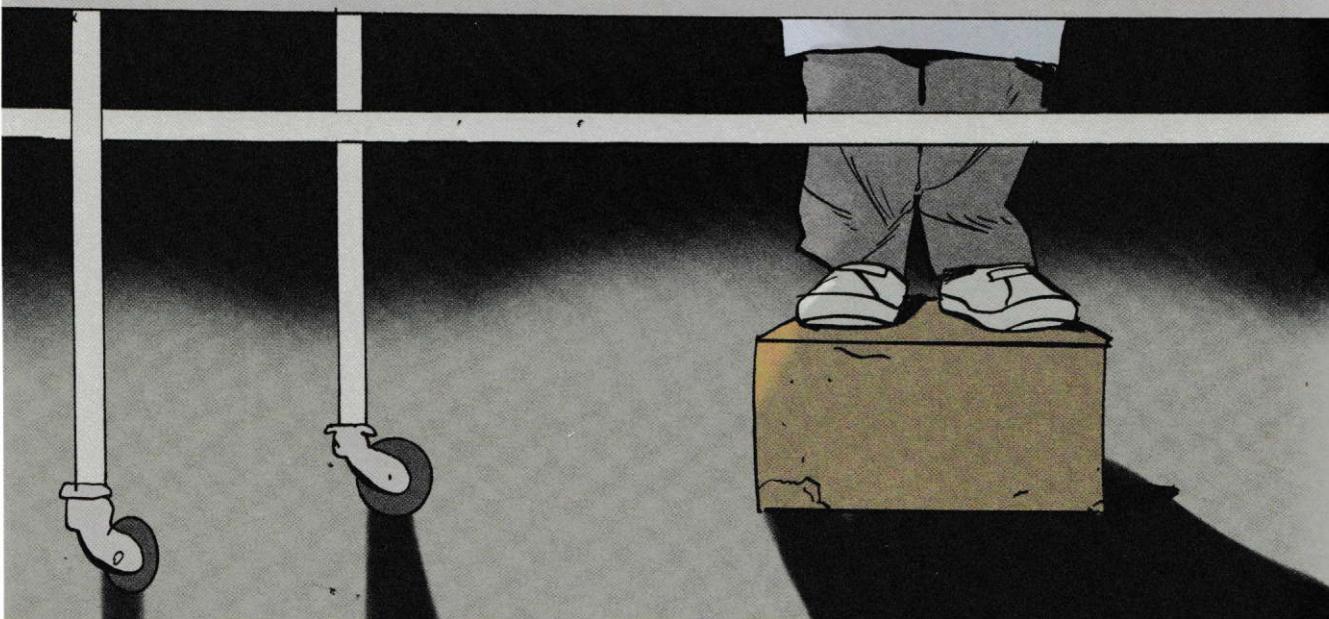
Pe 13 iulie 2006, Aaron a devenit prima persoană care s-a dat peste cap în aer într-un scaun cu rotile. Înregistrarea video a strâns un număr uriaș de vizualizări.

Patru ani mai târziu, a făcut un dublu salt pe spate.

Aaron a dovedit întregii lumi că nu-l pot opri limitele pe care îl impune viața în scaun cu rotile. Ba chiar ea îl îndeamnă să facă lucruri la care altfel poate n-ar fi visat. Spune că nu stă „în” cărucior, ci „pe” el, la fel cum un surfer stă „pe” surf, iar un skater „pe” skateboard.

Aaron s-a dat cu căruciorul pe rampe de peste cincisprezece metri înălțime și a sărit distanțe uriașe. Pasiunea lui s-a transformat într-un nou sport: WCMX, motocrosul în scaun cu rotile, care influențează azi viața multor tineri din toată lumea, arătându-le ce sunt în stare să facă, nu explicându-le ce nu vor (mai) putea niciodată.

AKRIT JASWAL

(NĂSCUT ÎN 1993, INDIA)

Într-o zi, în India, o fetiță a suferit un accident în urma căruia a rămas cu arsuri grave la mâna stângă. În următorii cinci ani, degetele i s-au lipit. Părinții ei nu știau ce să facă: trăiau la țară, departe de oraș, și nu aveau bani. Singura lor speranță era un băiat de șapte ani pe nume Akrit, care locuia într-un sat vecin.

Lumea îl considera pe Akrit un geniu. Se spunea că vorbea de la vîrstă de un an și că la cinci ani citea teatru de Shakespeare și manuale de medicină, că își petrecuse o mare parte din copilărie observându-i pe chirurgii de la spitalul local.

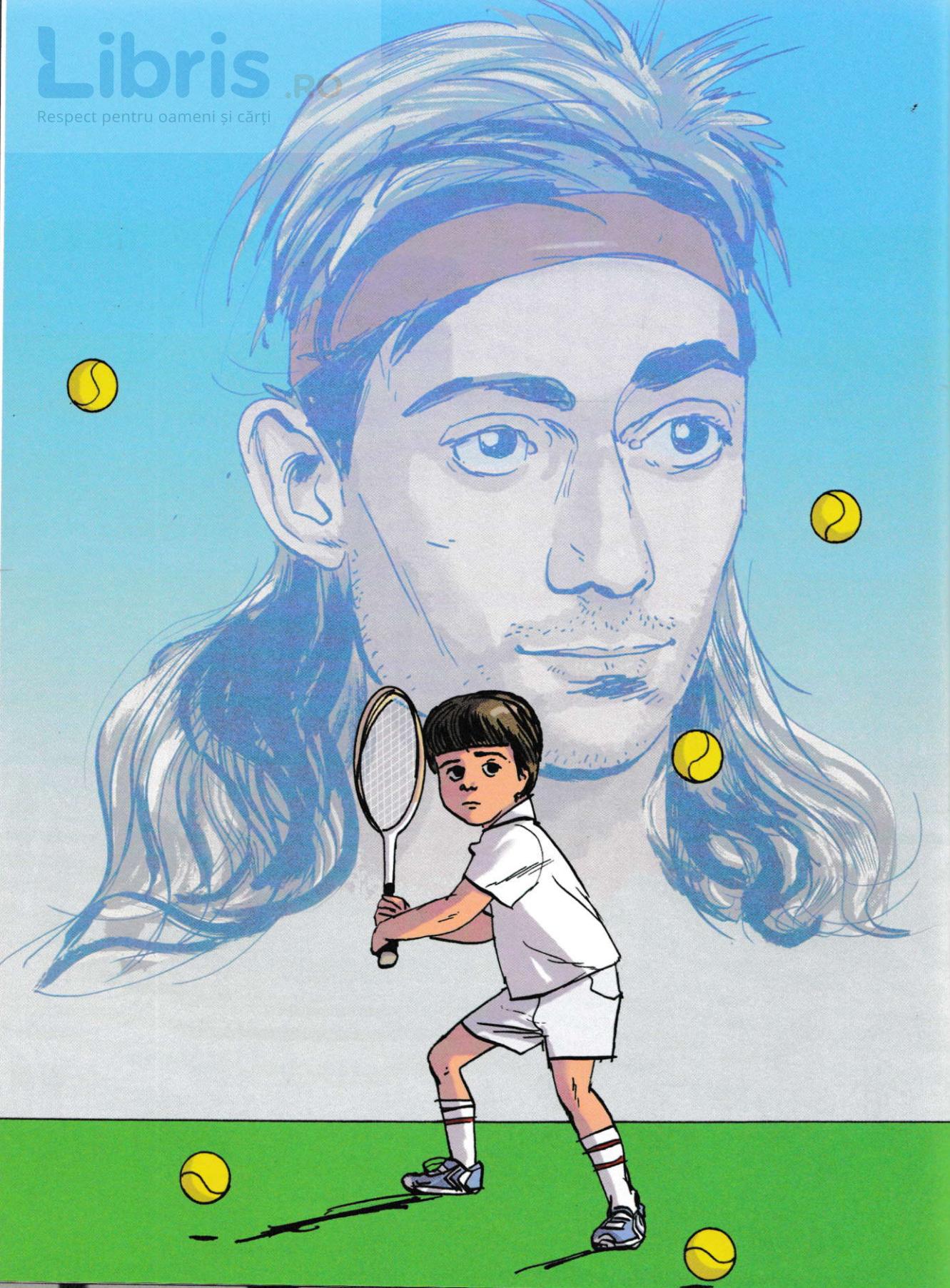
Așa că părinții și-au dus fetița la Akrit. Deși riscau ca băiatul să-i facă rău fără voia lui, n-au avut de ales. Și totuși, aşa mic cum era, Akrit a operat-o, separându-i degetele și ajutând-o să-și poată folosi mâna. Operația a fost filmată, iar înregistrarea s-a răspândit pe internet.

Akrit a fost acceptat la facultatea de medicină la vîrstă de doisprezece ani și a devenit interesat de găsirea unui tratament pentru cancer.

Unii își făceau griji că, unui Tânăr, prea multă atenție îi poate fi dăunătoare.

Akrit a avut un preț de plătit pentru talentul lui. După ani de zile în care s-a zbătut ca fiul său să aibă parte de recunoaștere și sprijin, tatăl lui s-a descurajat și, în cele din urmă, și-a părăsit familia. Lupta pentru viitorul unui copil atât de precoce poate exercita o presiune enormă asupra părinților. Care e cel mai bun mod de a-l ajuta să se dezvolte? Să-l trimită la universitate, unde ar fi mult mai mic decât ceilalți studenți? Sau să-l țină la o școală obișnuită, unde riscă să se plăcăsească din lipsă de provocări? Când ești atât de diferit de alții, poate fi greu să-ți găsești locul.

Dar Akrit și l-a găsit, până la urmă. Acum are douăzeci și șase de ani și studiază bioingineria în Kanpur. Își dorește în continuare să găsească un tratament pentru cancer folosind ceea ce se numește „terapie genică orală”. Nu vrea să renunțe niciodată la visul său din copilărie.

ANDRE AGASSI

(NĂSCUT ÎN 1970, STATELE UNITE ALE AMERICII)

Tatăl lui Andre, fost boxer olimpic, era hotărât să facă din fiul lui un campion mondial la tenis. Pentru Andre, asta a însemnat ore întregi de antrenamente epuizante, cu exerciții reluate la nesfârșit sub privirea fără milă și în tipetele tatălui său, și nenumărate absențe la școală.

Dar planul a dat roade. Andre a devenit jucător profesionist la vîrsta de șaisprezece ani. La douăzeci și cinci era cotat cel mai bun tenismen din lume.

Și totuși, nu se simțea bine în pielea lui. I se părea că are o viață pe care nu el și-a ales-o. După numai doi ani, ajunse pe locul 141 în clasamentul mondial al jucătorilor de tenis.

Și-a dat seama că dorința de a câștiga meciuri nu-l mai motiva suficient. Avea nevoie de altceva. Acest altceva a fost ideea de a da o șansă la educație copiilor proveniți din medii defavorizate. Andre și-a dorit să aibă succes ca să poată oferi o alternativă unor copii care altfel poate n-ar fi beneficiat de ea – aşa cum el însuși nu avuse de ales.

A revenit în forță în clasament și, timp de o sută una săptămâni, a rămas cel mai bun tenismen din lume.

În 2006, la vîrsta de treizeci și șase de ani, a jucat ceea ce avea să se dovedească ultimul meci din cariera sa. Fusese un turneu dificil: glezna îi cedase și avea probleme mari la spate. După ce adversarul său, Benjamin Becker, i-a servit o minge imparabilă la mijlocul terenului, Andre, învins, s-a aşezat și a început să plângă. Spectatorii au izbucnit în aplauze și în urale și au plâns împreună cu el.

Andre s-a ridicat și le-a vorbit.

„Tabela de marcat arată că astăzi am pierdut“, a spus el. „Dar nu arată ce am câștigat.“

De atunci, Andre și-a concentrat eforturile asupra construirii de școli pentru copii. A contribuit la înființarea a 79 de școli și la instruirea a 38 000 de copii. Poate că nu și-a ales singur viața, spunea el, dar asta nu înseamnă că nu și-o putea lua în stăpânire.

AUGUSTE ESCOFFIER

(1846–1935, FRANȚA)

Auguste s-a născut în Villeneuve-Loubet, un sătuc însorit și liniștit, aflat
între un castel medieval din sudul Franței și Marea Mediterană.
La treisprezece ani a fost trimis să muncească în restaurantul
unchiului său din Nisa.

A fost încântat să învețe să gătească, dar profund nemulțumit de condițiile de lucru din bucătăria restaurantului. Căldura era înăbușitoare, oamenii munceau într-un ritm epuizant, iar bucătarii-șefi se purtau foarte urât cu restul personalului. Auguste a rezistat presiunilor și a demonstrat un talent înnăscut de a combina în mod echilibrat aromele pentru a obține gusturi noi, extraordinare.

Cariera i-a fost întreruptă de izbucnirea războiului. A fost luat în armată și, timp de patru ani, a încălzit mâncare la conservă pentru soldați. După sfârșitul războiului, a călătorit în America.

Dar abia când s-a întors la Monte Carlo l-a cunoscut pe César Ritz, împreună cu care a fost invitat să lucreze la hotelul Savoy din Londra. Mulțumită lor, restaurantul de aici a devenit unul dintre cele mai bune și mai cunoscute din lume.

Auguste avea să gătească apoi, între alții, pentru regele Edward al VII-lea, împăratul Wilhelm al II-lea și o cântăreață de operă pe

nume Nellie Melba. Ea este cea de dragul căreia a creat unul dintre faimoasele sale deserturi, *pêche Melba* („piersică Melba”), din piersici poșate, sos de zmeură și înghețată de vanilie.

După ce a ajuns să conducă propria bucătărie, Auguste a avut grija ca personalul său să muncească în alte condiții decât cele în care muncise el în tinerețe. A interzis berea, tipetele și comportamentul tiranic.

Într-o vreme când bucătarii de pretutindeni își garniseau creațiile culinare – multe dintre ele excentrice și bizare – cu ornamente inutile, Auguste a preferat să ofere mâncare simplă, sățioasă și excelent gătită. A scris numeroase cărți, citite și azi de marii bucătari ai lumii, și a înființat o serie de organizații caritabile pentru hrănirea săracilor.

Lui îi datorăm stilul de a găti din ziua de azi: Auguste a adus bucurie tuturor celor care au gustat vreodată din preparatele lui extraordinare.